

INTERPELARE

Adresată: Domnului **MIRON MITREA** - Ministru al Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

De către: Deputat **GHEORGHE DINU** - Grupul parlamentar al **P. R. M.** și prezentată în ședința Camerei Deputaților din data de: 09.02.2004.

În curând se va împlini un an de la intrarea în vigoare a noului Cod al muncii, care, ca și vechiul cod, prevede posibilitatea ca pentru categoriile de salariați a căror activitate prezintă un anumit specific, să fie elaborate legi speciale care să le reglementeze raporturile de muncă, potrivit cerințelor concrete și condițiilor în care își desfășoară activitatea.

Astfel că în ultimii ani au fost elaborate sau îmbunătățite statute de personal privind domeniul silvic, didactic, vamal, poliție, funcționarilor publici etc.

Numai o importantă categorie profesională, ce lucrează într-un sector economic cu o specificitate deosebită, nu are până în prezent o asemenea lege specială. Este vorba de **personalul feroviar** a cărui activitate în transportul feroviar are particularități cu totul deosebite datorită regimului de lucru în „foc continuu”, în orice condiții atmosferice, cu vehicule în mișcare și care cere o responsabilitate sporită pentru siguranța circulației trenurilor, pentru integritatea călătorilor și mărfurilor, precum și un regim disciplinar mai strict decât în alte sectoare.

Necesitatea unei reglementări speciale a recrutării și muncii feroviarilor a fost impusă încă de la începuturile acestui mod de transport. În acest context și mai aproape de vremurile noastre a-și aminti numai de „Legea pentru Statutul personalului CFR” nr. 1180 din 21 aprilie 1933. De asemenea, în perioada comunistă, prin Decretul Consiliului de stat nr. 360/1976 a fost aprobat „Statutul disciplinar al personalului din transporturi”, care, nefiind înlocuit cu alte reglementări de aceeași natură, se aplică și în prezent în unitățile feroviare, deși este complet inadecvat noilor realități social-economice și politice apărute după revoluție.

Problema elaborării și adoptării unui nou statut al personalului feroviar a fost constant pusă în discuție din 1990 încoace, atât la înființarea SNCFR, cât și cu ocazia negocierilor tuturor contractelor colective de muncă în sectorul feroviar, ceea ce s-a reflectat în referirile la un asemenea statut, cuprinse în prevederile acestor contracte și în actele privind organizarea și funcționarea administrației CFR.. De asemeni, Legea nr. 129/1996 privind transportul pe căile ferate române, la art. 39, dispunea că „personalul SNCFR este supus prevederilor Statutului personalului Societății Naționale a Căilor Ferate Române.....”.

După anul 1998 când a început divizarea SNCFR ca urmare a prevederilor OUG nr. 12/1998, toate hotărârile de Guvern pentru înființarea celor 38 de societăți comerciale

rezultate din această fărâmițare a administrației CFR, prevăd în mod expres că personalul acestora este supus Statutului personalului feroviar.

În pofida acestor dispoziții legale, din păcate, un asemenea statut nu a fost elaborat și adoptat deși încercări au existat, din motive pe care nu le cunosc, dar oricum explicabile numai prin indolența celor care ar fi avut obligația să facă acest lucru.

Iată de ce, împreună cu un colectiv de specialiști, pornind de la experiența practică a aplicării în practică a reglementărilor specifice privind raporturile de muncă în transportul feroviar, conținute în diferite acte normative și în contractele colective de muncă negociate și încheiate de-a lungul anilor, am redactat proiectul unui asemenea statut.

Inițiativa mea legislativă, rezultat al efortului susținut și consistent al celor care au participat la elaborarea ei, a fost însă respinsă de dumneavoastră prin actul nr. MM/1917 din 01.07.2003 adresat Comisiei pentru Industrii și Servicii a Camerei Deputaților.

Dintre observațiile conținute în acest act îmi stârnește totala nedumerire, domnule ministru, afirmația ca aprobarea unui Statut al personalului feroviar „...este un concept depășit în prezent, deoarece problemele sunt rezolvate satisfăcător, în concordanță cu legislația în vigoare, în contractele colective de muncă”, că „acest concept este mai potrivit unor instituții ale statului (poliție, armată, magistratură etc) decât unor activități orientate pe principii comerciale, așa cum este considerat în prezent sectorul feroviar pe plan european”. Mai considerați, domnule ministru că este inutilă promovarea Statutului deoarece multe din prevederile sale „au fost deja preluate în alte acte normative elaborate până în prezent”.

Dar să le luăm pe rând.

Să începem cu faptul că statutul de personal ar fi un concept depășit și oricum inadecvat personalului feroviar. Cum explicați, domnule ministru, ca noul Cod al muncii, care nu a împlinit nici un an de aplicare, în chiar primele sale prevederi, respectiv art.1 alin.2, se referă și la existența unor raporturi de muncă reglementate prin legi speciale cu „dispoziții specifice” derogatorii?

De ce nu ar fi utilă înmănuncherea într-o asemenea lege a tuturor dispozițiilor specifice pentru personalul feroviar conținute într-o sumedenie de acte normative, iar altele au fost consacrate cu valoare de principiu în procesul de negociere, de-a lungul anilor, în contractele colective de muncă din sectorul feroviar?

Cum explicați că după ce la 01.07.2003 ați considerat că întrucât în România există „numeroase (?!) societăți cu specific feroviar cu capital integral privat”, este aproape imposibilă promovarea în sector a unei legislații specifice, la data **08.07.2003**, a fost adoptată Legea nr.319/2003 privind Statutul personalului de cercetare – dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial nr.530/23.07.2003, în care la art.3, alin.(1) se precizează că respectivul Statut se aplică și în „...structuri organizatorice cu capital de stat, privat sau mixt, al instituțiilor publice, precum și în cadrul unor forme asociative ori în mod individual”? **Cea ce este posibil** pentru personalul de cercetare – dezvoltare, de a avea un statut propriu indiferent de natura capitalului din structura organizatorică, ba chiar și în situația în care se lucrează în asociații sau chiar individual, **nu este posibil** pentru personalul feroviar pe motiv ca unii, neglijabili ca număr, lucrează la operatori privați?

Mai mult, la data de **14 octombrie 2003** a apărut H.G. nr 1227 privind înființarea **Societății Feroviare de Turism** „ S.F.T. – CFR ” – S.A., publicată în Monitorul Oficial

nr.775/9.XI.2003, iar în statutul acesteia, parte integrantă a hotărârii, la art.24,alin.(3) se spune: „Personalul S.F.T. – CFR este supus Statutului personalului feroviar.....” . Menționez că hotărârea respectivă este contrasemnată de MTCT. Cum se împacă această prevedere legală cu poziția d-voastră împotriva unui asemenea statut?

În final, domnule ministru, o ultimă întrebare: De fapt care este poziția d-voastră față de Statutul personalului feroviar și în general față de asemenea legi speciale pentru sectoare economice, cea exprimată la 01.07.2003, sau cea ulterioară, când ați participat la elaborarea Legii nr. 319/2003 și mai ales, la elaborarea HG nr.1227/2003, unde ați introdus chiar o prevedere ce obligă la elaborarea Statutului Personalului feroviar? Nu cumva v-ați reconsiderat poziția și astăzi apreciați ca fiind posibil, util, necesar și chiar obligatoriu elaborarea unui asemenea statut? Nu cumva se mai lucrează la calea ferată după Statutul aprobat prin DCS nr. 360/1976?

La toate aceste întrebări aștept răspunsul d-voastră oral și scris.

Deputat P.R.M. de Brașov
Ing. Gheorghe DINU

